

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422200186
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8422200186.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Francúzska republika, BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, o zaplatenie 1 562,78 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 529,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 529,88 eur od 17. 05. 2019 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V časti o zaplatenie sumy 32,90 eur titulom postenia žalobu zamietá.

III. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde 27. 01. 2022, ktorú domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 957,25 eur (1 738,75 eur titulom zvyšku dlžnej úverovej istiny, 179,66 eur titulom dlžných úrokov z úveru, 18,84 eur z titulu dlžného poistného, 20 eur titulom nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky) spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 17,88 % zo sumy 696,34 eur od 17. 05. 2019 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1937,25 eur od 17. 05. 2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že 08. 10. 2017 uzavrel ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo formy úverového rámca do výšky 5 000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Tvrdil, že po dobu trvania úverového vzťahu žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 3 503,28 eur tak, že sumu 3 466,28 eur čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a sumu 37 eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. V žalobe uviedol, že svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas žalovaný neplnil, keď napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil doposiaľ len časť dlžnej sumy vo výške 1 903,50 eur a nereagoval ani

na predžalobné výzvy. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe dňa 16. 05. 2019 vyhlásil žalobca z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok žalovaným mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti z tejto zmluvy v celkovej výške 1 957,25 eur, z toho nesplatená istina predstavuje čiastku 1 738,75 eur. Okrem neuhradených záväzkov po lehote splatnosti si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úroky z úverovej istiny, úroky z omeškania a trovy konania.

3. Výzvou zo 17. 03. 2022 súd vyzval, aby špecifikoval sumu, ktorú žalovaný na základe zmlúv o úvere reálne čerpal, na úhradu akých položiek bola uhradená čiastka použitá. Zároveň zmluvy o úvere neobsahujú náležitosti podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z. z., preto ich súd považoval za bezúčinnú a bez poplatkov a žalobca má nárok iba na rozdiel medzi sumou reálne poskytnutou a sumou reálne vrátenou.

4. Žalobca na základe výzvy súdu ešte pred doručením žaloby žalovanému zobral žalobu v časti istiny 394,47 eur, v časti úrokov z úveru vo výške 17,88 % ročne zo sumy 1 738,75 eur od 17. 05. 2019 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 306,10 eur od 17. 04. 2019 do zaplatenia späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Na zaplatení sumy 493,41 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 374,47 eur od 17. 05. 2019 do zaplatenia trval a naďalej. Preto súd v súlade s ust. 145 ods. 3 CSP o čiastočnom späťvzátí nerozhodoval a konal súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

5. Žalovaný sa písomne k podanej žalobe nevyjadril.

6. Súd sa oboznámil so žalobou a listinnými dôkazmi predloženými v tomto konaní a to zmluvou o spotrebiteľskom revolvingovom úvere z 08. 10. 2017, výpisom z účtu žalovaného, potvrdením žalobcu o odfinancovaní finančných prostriedkov a potvrdením žalobcu o prijatých splátkach, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, vyjadrením žalobcu a čiastočným späťvzatím, ďalším vyjadrením žalobcu, rámcovou zmluvou a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená 08. 10. 2017 „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“. V nej sú ako zmluvné strany označení žalobca (banka) a ako dlžník je tam označený žalovaný. Pod týmto označením zmluvných strán je predtlačené prehlásenie, cit. Časť 1, „Zmluvné strany uzatvárajú spolu Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb“ s tým, že predmetom zmluvy je poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru bankou dlžníkovi do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v zmluve s tým, že prvé čerpanie revolvingového úveru je viazané na nákup tovaru alebo služby a klient je povinný poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Ďalej je tam uvedené, že výška úverového rámca je 5 000 eur, aktuálna výška úverového rámca je 1 700 eur, výška mesačnej splátky že je min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca. Ako splatnosť 1. splátky je v zmluve uvedený 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 26,82 % a je tam tiež uvedená ročná úroková sadzba 24 % s tým, že ide o sadzbu fixnú. Podľa zmluvy splatnosť mesačnej splátky bola 10. deň v mesiaci a tiež je tam predformulované vyhlásenie „zvolený balík poistenia: komplexný balík poistenia, poplatok za poistenie (5,29 %)“. V ďalšej časti formulára označenej ako bod 2, ktorá je nazvaná „Trvanie ZoRSÚ“, je uvedené, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom 1. poskytnutia revolvingového úveru dlžníkovi. s tým, že v prípade, že po dobu dlhšiu ako 3 roky nie je zaznamenaný na úverovom účte dlžníka žiadny pohyb, zmluva zaniká bez ďalšieho ak banka nerozhodne inak.

8. Podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd za preukázané, že žalovanému bola titulom revolvingového úveru poskytnutá suma spolu 3 426,98 eur, pričom prvá čiastka bola žalovanému poskytnutá 09. 10. 2017 v sume 1 666,98 eur, dňa 30. 12. 2017 výber v ATM v sume 30 eur, dňa 03. 08. 2018 výber v ATM v sume 200 eur, dňa 14. 08. 2018 výber v ATM v sume 200 eur, dňa 21. 08. 2018 výber v ATM v sume 1 280 eur, dňa 28. 10. 2018 výber v ATM v sume 50 eur, zvyšnú sumu pod pol. PP FMRB tvorili platby prostredníctvom úverovej karty u obchodníka poplatky v celkovej sume

6,40 eur, a tiež poplatky za poistenie PIP1poist. platieb BP á 10 eur x 3, teda 30 eur a poistenie PIP1 á 2,90 eur x 1, teda 2,90 eur. Podľa platobnej histórie z účtu žalovaného mal súd za preukázané, že žalovaný celkovo uhradil z poskytnutého úveru sumu 1 903,50 eur. Pokiaľ ide o výšku reálne poskytnutej sumy titulom revolvingového úveru žalovanému, súd teda na rozdiel od žalobcu, ktorý v žalobe tvrdil, že poskytnutá bola žalovanému výška úveru 3 503,28 eur, z toho suma 37 eur ako poplatky účtované ako súčasť istiny za výšku reálne vyplatennej sumy revolvingového úveru považoval len sumu 3 466,28 eur, keďže suma 37 eur ako poplatky nemôže byť považovaná za súčasť výšky úveru (pozri legálnu definíciu celkovej výšky spotrebiteľského úveru v § 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. ako aj rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice, sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené). Koniec koncov, aj sám žalobca prostredníctvom potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov preukázal vyplatenie úveru žalovanému len vo výške 3 466,28 eur a nie 3 503,28 eur.

9. Zo žalobcom predloženého Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42765061120100 zo 21. 05. 2019 adresovaného žalovanému súd zistil, že s poukazom na omeškanie so splácaním revolvingového spotrebiteľského úveru žalobca žalovanému oznámil, že bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, ktorý sa tak stal splatným v celom rozsahu dňa 16. 05. 2019 a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 1 957,25 eur s tým, že táto dlžná suma pozostáva z úverovej istiny vo výške 1 738,75 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 198,50 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20 eur.

10. Z čl. 2., bod 2.1 Zmluvy vyplýva, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú.

Podľa čl. 6 bod 6.1 Zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s informačnými dokumentmi o poistnom produkte, ktoré mu boli odovzdané spolu so ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ na trvanlivom nosiči informácií (listinná podoba alebo e- mail), s Rámcovou poistnou zmluvou prepoistenie spotrebiteľských úverov č. CTM2017M a s Rámcovou poistnou zmluvou pre poistenie schopnosti splácať revolvingový úver č. CTM3027M (ďalej RZoP) uzavretými medzi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČO: 542 097 902, Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanej v Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddieli Po, vložka č. 2990/B (ďalej poistník) a Poistovňou Cardif Slovakia, a. s., Plynárenská 7/C, 821 09 Bratislava, IČO: 36 534 978 (ďalej poistiteľ), platnou v čase podpisu zmluvy a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami Poistovne Cardif Slovakia, a. s. (ďalej VPP), ktoré sú prílohou RZoP a ktoré mu boli pred podpisom sprístupnené. Súhlasí s nimi a svojím podpisom ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Zvolený balík poistenia je uvedený v základných podmienkach ZoSÚ/ZoRSÚ. V rámci ZoSÚ je možné pristúpiť k týmto balíkom poistenia: A) Komplexný balík poistenia, alebo B) Komplexný balík poistenia PLUS.

Podľa čl. 7, bod 7.1. Zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Banke alebo iným veriteľom, je Banka oprávnená: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru.

Podľa čl. 7 bod 7.2 Zmluvy, Banka je oprávnená v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Banka je oprávnená od klienta požadovať náhradu škody, ktorá Banke vznikla v súvislosti s porušením povinnosti klienta.

Podľa čl. 7, bod 7.4. Zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči Banke. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

11. Žalobou uplatnený nárok na vrátenie úveru poskytnutého právny predchodcom žalobcu ako právnickou osobou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov žalovanej ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ale na kúpu spotrebného tovaru je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 ods.2 a § 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. ku 04. 09. 2017, potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa, čo koniec koncov zodpovedá aj označeniu zmluvy, ako aj tvrdeniu žalobcu v žalobe, že poskytnutý bol žalovanej viazaný spotrebiteľský úver.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. 02. 02. 2017 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z., celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 15 ods.1 uvedeného zákona zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

16. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo 08. 10. 2017 a predložením potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov revolvingového úveru a výpisu z úverového účtu žalovaného, v ktorých je zaznamenané vyplatenie úverov žalovanému s potvrdeniami o prijatých splátkach preukázal, že poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver, z ktorého žalovaný vyčerpal 1 666,98 eur a platbami prostredníctvom úverovej karty u obchodníka v sume 1 765,80 eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov zo zmluvy o revolvingovom

spotrebiteľskom úvere uhradil celkovo sumu 193,50 eur. Žalobca tvrdí, že žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z nich vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému poskytnutej sumy eur pri revolvingovom úvere.

17. Súd považuje revolvingový úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý za bezúročný a bez poplatkov, a to z týchto dôvodov. Predovšetkým zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy sa nachádza v časti 1 bode 1.1 ustanovenie, že výška úverového rámca je 5 000 eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 1 700 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods.2 písm. g) ZoSÚ musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo bezosporu platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ust. § 9 ods.2 písm. g) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice-okolie z 30. 06. 2016 sp. zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22. 03. 2016 sp. zn. 7C/325/2014).

18. V zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 1 200 až do 5 000 eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy, keď aj z predloženého rozpisu - výpisu z úverového účtu žalovaného (čl. 24, 25 spisu) vyplýva, že raz v splátke bol zahrnutý úrok vo výške 24,11 eur (pri splátke splatnej 10. 11. 2017) a o mesiac na to už v nej bol zahrnutý úrok vo výške 32,55 eur (pri splátke splatnej dňa 10. 12. 2017). Súd je toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť zapravená priamo v písomnej zmluve. Je zrejmé, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Pokiaľ však má spotrebiteľ nielenže vypočítavať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítavať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, keď navyše sú v zmluve uvedené v podstate až tri údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložito. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného „vzorca“. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to navyše, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihladať a aj preto súd konštatuje, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák. v zmluve chýba (k tomu pozri napr.

rozsudok Okresného súdu Žilina z 23. 06. 2016 sp. zn. 13C/66/2016 alebo rozsudok Krajského súdu v Žiline z 28. 09. 2016 sp. zn. 7Co/281/2016, či rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. 01. 2016 sp. zn. 7Co/694/2015 a rovnako rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. 06. 2016 sp. zn. 1Co/662/2015).

19. Zákonou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Táto náležitosť v zmluve absentuje.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Ak zákon vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú podľa vzorca uvedeného v prílohe k zákonu, je nepochybné, že spotrebiteľ mal byť oboznámený nielen s ročnou percentuálnou mierou nákladov, ale aj s matematickým výpočtom, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

21. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 20. 09. 2018, vydaný vo veci C-448/17, v ktorom Súdny dvor EÚ uviedol, že článok 4 ods. 2 Smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, táto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.

22. Súdny dvor EÚ v tejto súvislosti dodal, že rovnako ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať situácia, keď zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu. Spotrebiteľa v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

23. Súdny dvor EÚ už pritom v súvislosti so Smernicou 87/102 rozhodol, že vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa sledovaný touto Smernicou pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzatvorenej zmluvy, článok 4 uvedenej Smernice vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

24. V súlade s článkom 4 ods. 1 a 2 Smernice 87/102 musí byť zmluva o úvere uzavretá písomne, pričom písomné vyhotovenie musí obsahovať uvedenie RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená. Článok 1a tejto Smernice stanovuje metódu výpočtu RPMN a vo svojom ods. 4 písm. a) spresňuje, že sa musí vypočítať v dobe uzatvárania zmluvy. Táto informácia pre spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca, má preto podstatný význam.

25. V dôsledku toho neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie RPMN v zmluve o úvere môže predstavovať rozhodujúci prvok v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka tejto zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 4 Smernice 93/13. Ak to tak nie je, tento vnútroštátny súd je oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle článku 3 tejto Smernice. Spotrebiteľa v takejto situácii totiž nemožno považovať

za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

26. Čo sa týka samotného matematického výpočtu RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, tento nemožno označiť za jednoduchý. Bez doplnenia potrebných údajov nevyhnutných na uskutočnenie výpočtu v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ nemá reálnu možnosť posúdiť správnosť výpočtu RPMN uvedeného v zmluve. Uvedenie matematického vzorca výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo strany právneho predchodcu žalobcu bez doplnenia údajov potrebných na realizáciu výpočtu nie je možné považovať za dostatočné. Zo strany právneho predchodcu žalobcu teda v zmluve o spotrebiteľskom úvere neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet v zmluve uvádzanej ročnej percentuálnej miery nákladov.

27. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. I keby spotrebiteľ nebol nútený pristúpiť k poisteniu (keďže v zmluve je uvedené, že poisťné nie je povinné, čím sa súd už vyššie zaoberal), podľa názoru súdu uvedené poisťné malo byť zahrnuté do RPMN a do celkových nákladov, a teda sa malo odrážať aj v celkovej čiastke. Zahrnutie poisťného do výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkovej čiastky je zmätočné, zavádzajúce, odporujúce zákonu a v neposlednom rade jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že dojednané poistenie je súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ ovplyvniť nemohol a pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vzhľadom na nesprávny údaj týkajúci sa celkovej čiastky úveru spotrebiteľa a vrátane nesprávneho údaja o výške RPMN je zmluva bezúročná a bezpoplatková. Obdobný názor vyplýva aj z rozhodnutí súdov - rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Co/100/2018 z 13. 11. 2018, rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 10Csp/170/2018 z 15. 03. 2019 a rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/208/2012 z 18. 10. 2012.

28. Podľa zmluvy si žalovaný pri uzatváraní zmluvy zvolil komplexný balík poistenia s poplatkom za poistenie 5,29 % s tým, že podľa čl.6, bod 7.1 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovou zmluvou o poistení č. CTM3032 a formulárom o dôležitých podmienkach uzatváraného poistenia uzavretými medzi CETELEM Slovensko, a. s, ktorá je právnym predchodcom spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísaná v obchodnom registri OS Bratislava I v oddiele Po, vložka 2990/B a poisťovňou Cardif Slovakia a. s., platnými v čase podpisu zmluvy a Všeobecnými obchodnými podmienkami Poisťovne Cardif Slovakia, a. s., ktoré sú súčasťou RZoP, súhlasí s nimi a svojím podpisom ZoRSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral.

29. Podľa názoru súdu poistenie tak, ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaný ako klient mal súhlasiť so zvoleným komplexným súborom poistenia, pričom dojednané poisťné predstavovalo 5,29 %. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 18.05.2022 uviedol, že poistenie poisť. PIP1 a poisť. Platieb BP bolo so žalovaným dodatočne dohodnuté telefonicky a predložil rámcovú zmluvu, kde je poisťníkom je BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a poisťníkom Poisťovňa Cardif Slovakia, a.s. Z tohto vyjadrenia a listiny teda súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu dodatočného poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Žalobca odkázal na telefonickú dohodu, avšak žiaden telefonický záznam či telefonickú dohodu súdu nepredložil. Súd má však za to, že žalobca nepreukázal individuálnu dohodu so žalovaným o týchto poisteniach (poisť. PIP1 a poisť. Platieb BP). Súd má taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovaným v zmysle čl. 6, bod 7 Poistenie, podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil s rámcovou zmluvou o poistení uzavretou medzi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a Poisťovňou Cardif Slovakia a so znením Všeobecných

poistných podmienok. Žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejmý ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejme o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru komplexného poistenia tak, ako bolo uvedené v predmetnej zmluve, bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanému vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. V zmluve je uvedené, že poplatok za poistenie je 5,29 %. Pričom až v spoločných ustanoveniach, v čl. 6., bod 6.2. zmluvy je uvedené, že ide o percento z mesačnej splátky. Z takto formulovaného percenta poistenia nie je zrejme v akej výške, z akej mesačnej splátky sa poistné platí a na aké poistné udalosti sa vzťahuje a aké poistné plnenie sa pre poisteného poskytne, ak nastane poistná udalosť. V konaní nebolo preukázané, že poistná zmluva bola uzavretá platne podľa § 788 Občianskeho zákonníka. Je preto možné uzavrieť, že takto žalovanému mala vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie, čo si však žalovaný individuálne so žalobcom nevyjednal. Preto žalobcovi poistenie v celkovej sume eur (poist. PIP1 v sume 2,90 eur a poist. Platieb BP v sume 30 eur) nepriznal.

30. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď napr. keď v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať cez akési zaokrúhľovanie a násobky túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

31. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa, a to údaj o výške splátky, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov).

32. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuviedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

33. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z.

34. Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov, poplatkov či poistenia, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t. j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Súd z potvrdenia žalobcu o odfinancovaní peňažných prostriedkov zistil, že pri revolvingovom úvere boli poskytnuté prostriedky vo výške 3433,38 eur, pričom vrátené na tento úver boli finančné prostriedky vo výške 1903,50 eur, preto neuhradený nárok z tohto úveru je vo výške 1529,88 eur (3433,38 eur – 1903,50 eur).

35. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, preto súd posúdil aj tento jeho nárok.

36. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 02. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Keďže sa žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania a toto omeškanie stále trvá, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobcom požadovanej výške 5 % ročne, ktorého výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to od v prípade priznanej sumy z revolvingového úveru vo výške 1 529,88 eur od 17. 05. 2019 do zaplatenia, teda dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. V danom prípade bolo predmetom konania po čiastočnom späťvzatí zaplatenie sumy 1 562,78 eur s príslušenstvom a súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 1 529,88 eur s príslušenstvom. V časti o zaplatenie sumy 32,90 eur s príslušenstvom súd žalobu zamietol, teda súd žalobu zamietol len v nepatrnej časti. Nakoľko neúspech žalobcu v spore bol len nepatrný, súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.